

Gabriela Montero —Bach—Busoni, Chopin, Schumann i improvisacions

Palau Fronteres

Dimecres, 20 d'abril de 2022 – 20 h

Sala de Concerts

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Gabriela Montero, piano

Johann Sebastian Bach (1685-1750) –
Ferruccio Busoni (1866-1924)

Xacona en Re menor

Frédéric Chopin (1810-1849)

Balada núm. 3, en La bemoll major, op. 47

Polonesa-Fantasia, en La bemoll major, op. 61

Robert Schumann (1810-1856)

Kreisleriana, op. 16

Improvisacions sobre temes demanats pel
públic

Durada aproximada del concert: 70 minuts, sense pausa.

#nousreferents #novacreació

Poema

Hipertensió

La pressió

sempre ha estat elevada
al nivell en què em moc.

Perquè si no arrisco no visc
i si no visc no té sentit escriure
i com viure sense escriure?

Així que la pressió

sempre ha estat elevada
al nivell en què em moc,
perquè vull escriure, i no hi ha escrit sincer
sense que el cap del que escriu
exploti.

I per això tot el que faig
és a pressió i porta problemes,
perquè els problemes
són moviment, són lluita, són motor.

I per això tot el que faig
és a pressió i porta problemes,
perquè els problemes són inspiració.

I el viure surant
que se'l quedi un altre, que jo vull
menjar
terrossos de terra.

I la cuirassa transparent
que la vesteixi un altre, que jo vull
enganxar-me
els dits a cada porta,
que jo vull entrar a un tornado i donar voltes
i tirar-me a un riu cabalós
i que se m'emporti.

La probabilitat de quedar-m'hi
sempre ha estat elevada
al nivell en què em moc,
perquè si vull escriure he de viure i no patir
per si se'm para
el cor.

Anna Gual

Implosions (2008)

Comentari

Abans de la suggeridora proposta que el singularitza –l’art de la improvisació–, el programa d’avui ens convida a gaudir d’un repertori majoritàriament romàntic i de gran exigència interpretativa. Aquest és el cas de la *Xacona en Re menor* de J. S. Bach, en la transcripció per a piano de Ferruccio Bussoni. Cinquè moviment de la *Partita núm. 2 per a violí sol*, BWV 1004, Bach la va escriure el 1720 durant la seva estada a Köthen, després de la sobtada mort de la seva primera dona, Maria Barbara. Més extensa que el conjunt dels altres quatre moviments, la “Xacona” és plena de recursos estilístics i missatges amagats, com són les citacions de tres corals que parlen de la mort i l’esperança. Objecte de nombroses transcripcions, la que signà Bussoni el 1897 n’és la més coneguda. Bussoni, que pretenia divulgar l’obra de Bach entre els seus contemporanis, va saber aprofitar totes les possibilitats expressives del piano modern per crear una pàgina d’una riquesa i complexitat extraordinàries, que amplia considerablement l’obra original gràcies a la seva riquíssima harmonització i transforma un cim del repertori per a violí sol en un monument pianístic.

Dins l’immens llegat per a aquest instrument que deixà Frédéric Chopin, trobem quatre balades escrites entre els anys 1831 i 1842. La *Balada núm. 3, op. 47*, que data del 1841, és la més càlida i lírica del conjunt i està dedicada a la seva alumna Anna de Noailles. El 1846, després de la ruptura definitiva amb Georges Sand, Chopin va concloure la seva *Polonesa-Fantasia en La bemoll major*. Greument afectat per la tuberculosi, el compositor va concebre l’obra en un estat “*d’ansietat febril*” i una “*fonda tristesa*”, sentiments que queden plenament reflectits en la variada gamma d’emocions – eufòria, frenesí, melancolia...– que recorre la que va ser darrera creació important de l’autor.

Tanca el programa la *Kreisleriana*, op. 16 que Robert Schumann va dedicar, precisament, a Chopin el 1838. Escrita en uns quants dies del mes d'abril, deu el nom a un personatge de ficció del poeta E. T. A. Hoffmann, Johannes Kreisler, la personalitat turbulenta del qual s'adiu amb el caràcter fortament contrastant de la partitura, estructurada en vuit peces individuals. De marcat accent dramàtic, Schumann hi va voler abocar un retrat de si mateix i de la seva futura esposa, Clara, a la qual digué en una carta: “*Toca la meua Kreisleriana sovint. En alguns moviments hi ha certament un amor salvatge, i [en d’altres] la teua vida, i la meua...*”.

Ana María Dávila, periodista musical

Palau de la Música Catalana

Celebrem la vida!

Integral de Simfonies de Brahms
Orquestra Simfònica
de la Ràdio Sueca & Harding

Jakub Józef Orliński
& Il Pomo d'Oro

Desandre, Jupiter & Dunford

Schütz, Schein i Bach
English Baroque Soloists,
Monteverdi Choir & Gardiner

Arcadi Voldos

Passió segons sant Joan de Bach
Orquestra Barroca Catalana
& Cor de Cambra del Palau

Missa de Glòria de Puccini
Orfeo Català, Orquestra
Filharmònica de Luxemburg
& Gimeno

Philharmonia Orchestra
& Rouvali

Bach & forward
Juan de la Rubia, Marco
Mezquida & Alba G. Corral

Max Richter

Cosmos Quartet

Més informació i
venda d'entrades a
www.palaumusica.cat

Amb la col·laboració de:

Biografia

Gabriela Montero, piano

@Anders Brogaard

Les interpretacions visionàries i un talent extraordinari en la improvisació han permès a Gabriela Montero guanyar-se seguidors devots arreu del món.

Guanyadora del prestigiós Premi Heidelberger Frühling el 2018 i el 4th International Beethoven Award de Bonn el 2019, recentment ha debutat, entre els seus més importants compromisos, amb la San Francisco Symphony Orchestra (Edward Gardner), New World Symphony Orchestra (Michael Tilson Thomas), Yomiuri Nippon Symphony de Tòquio (Aziz Shokhakov), Orquestra de València (Pablo Heras-Casado) i Bournemouth Symphony Orchestra (Carlos Miguel Prieto). També s'ha de destacar la interpretació del seu propi *Concierto Latino* amb l'Orchestra of the Americas a l'Elbphilharmonie d'Hamburg i al Festival d'Edimburg, a més del Carnegie Hall de Nova York i New World Center de Miami amb la NYO2, i la seva recent gira europea amb la City of Birmingham Symphony Orchestra i la directora Mirga Gražinytė-Tyla.

Ha actuat amb formacions importants, com ara les orquestres filharmòniques de Rotterdam, Royal Liverpool, Dresden, Oslo, Ràdio de Viena i Netherlands Radio; la Gewandhausorchester de Leipzig, Academy of St. Martin in the Fields i Australian Chamber Orchestra; les orquestres simfòniques de Pittsburgh, Detroit, Houston, Atlanta, Toronto, Baltimore, Viena, City of Birmingham, Barcelona, Lucerna i Sydney, així com l'Orquestra Nacional Belga, Stuttgarter Kammerorchester, Cleveland Orchestra, Philharmonia i Scottish Ensemble, entre moltes d'altres.

També ofereix sovint recitals de piano a sales tan rellevants com el Wigmore Hall de Londres, Kennedy Center de Nova York, Konzerthaus de Viena, Philharmonie de Berlín, Alte Oper de Frankfurt, Köln Philharmonie, Gewandhaus de Leipzig, Herkulesaal de Munic, Sydney Opera House, Concertgebouw d'Amsterdam, Philharmonie de Luxemburg, Museu Gulbenkian de Lisboa, Orchard Hall de Tòquio, Manchester Bridgewater Hall, LG Arts Center de Seül, City Hall de Hong Kong, National Concert Hall de Taipei i als festivals d'Edimburg, Salzburg, Lucerna, Ravinia, Lugano, Gstaad, Tanglewood, Aldeburgh, Rheingau, Trondheim, Istanbul, etc.

El seu àlbum més recent (tardor del 2019, Orchid Classics), presenta el seu *Concierto Latino* i el *Concert per a piano en Sol major* de Ravel, enregistrat amb l'Orchestra of the Americas. L'anterior amb el segell Orchid Classics va guanyar el Grammy Llatí al millor àlbum de música clàssica. Incloïa el *Concert per a piano núm. 2* de Rakhmàninov i la seva primera composició orquestral, *Ex Patria*. Altres CD inclouen *Bach and beyond*, que ocupà la primera posició de les llistes Billboard de música clàssica durant diversos mesos i que va guanyar dos premis Echo Klassik: el 2006 com a instrumentista de teclat i el 2007 com a música clàssica sense fronteres. El 2008 també va ser nominada al Grammy pel seu àlbum *Baroque*, i el 2010 va publicar *Solatino*, un enregistrament inspirat en la seva Veneçuela natal i dedicada a obres de compositors llatinoamericans.

Gabriela Montero va debutar com a compositora amb *Ex Patria*, un poema simfònic per a piano i orquestra, com a resposta emocional a caiguda de Veneçuela en l'anarquia, la corrupció i la violència. Va oferir-ne l'estrena mundial l'octubre del 2011 amb l'Academy of St. Martin in the Fields. La seva primera composició de gran format, el *Concert per a piano i orquestra núm. 1, "Latino"*, el va estrenar a la Gewandhaus de Leipzig, amb l'MDR Sinfonieorchester dirigida per Kristjan Järvi, obra que posteriorment va ser enregistrada i filmada amb l'Orchestra of the Americas per al canal Arte.

Ferma defensora dels drets humans, la veu de Gabriela està arribant cada vegada a més esferes fora de la música clàssica. El 2015 fou nomenada consol honorària per Amnistia Internacional i, igualment, nominada per "*la seva feina destacada en el terreny dels drets humans*" per la Human Rights Foundation, tot reconeixent el seu compromís permanent envers la situació dels drets humans a Veneçuela. Va ser convidada a participar al festival Women of the World el 2013, esdevingut al Southbank Centre de Londres, i ha parlat i ha actuat dues vegades al Fòrum Econòmic Mundial de Davos-Klosters (Suïssa). El 2012 li fou atorgat el Rockefeller Award per la seva contribució a les arts i el 2008 fou convidada a tocar en la investidura presidencial de Barack Obama.

També et pot interessar...

Palau Fronteres

Dimarts, 14.06.22 – 22 h

Sala de Concerts

Bach & forward

Juan de la Rubia i Marco Mezquida, *teclats*

Alba G. Corral, *artista visual*

Improvisacions sobre l'obra de Johann Sebastian Bach

Preus: de 20 a 30 €

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Col·legi Oficial d'Òptics Optometristes de Catalunya – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compagnia Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Morera Casablanca S.L. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia

An abstract painting featuring vibrant, wavy lines in shades of blue, orange, and white, creating a sense of movement and depth. The background is a deep, solid blue.

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

